

Treanță Rodica

(Ați fost și pionieră, și utecistă. Era asta o mândrie?) Pe vremea aceea, da. *(În familie se asculta Europa Liberă?)* Se asculta. Cred că în toate casele se asculta. *(Nu era o contradicție între ce auzeați la Europa Liberă și ceea ce vi se spunea oficial?)* Ba cum să nu. *(Și la început, când ați fost pionieră, ce credeți?)* Te făcea pionier din clasa a III-a, atunci ce știai de politică?! Cei mai buni erau făcuți în prima tură. Și-n UTC la fel te primeau. *(Când ați început să conștientizați adevărata realitate?)* Cam de prin clasa a XI-a. *(Și colegii dvs.?)* Toți ascultau Europa Liberă și știau ce și cum. Și când ne întâlneam, vorbeam: “Ai auzit aia?” “-Dar tu ai auzit aialaltă?” *(Prindeați și posturi TV străine?)* Puțin, sârbii. Dar la emisiunile în limba sârbă, ce puteai să înțelegi? *(În general, vă uitați la televizor?)* Da. *(Erau programe mai variate?)* Nu. O jumătate de oră bună era Telejurnalul, și apoi erau uneori filme, dar numai românești, și în rest erau spectacole omagiale. *(Ați participat la spectacole festive?)* Da, la spectacole, montaje, era obligatoriu. Erau de 1 Mai, 23 August, erau multe motive pentru astfel de festivități. *(Și dvs. ce rol aveau, de obicei?)* Eu recitam o poezie. *(Nu ați opus niciodată rezistență?)* Aveai curajul? Dacă comentați, îți scădea nota la purtare. Și n-aveai nici un interes. Și-așa am avut-o într-un an scăzută. *(De ce?)* Am fost la cules de struguri la Tirol. Ne ducea doamna la cules de struguri. După ce că dormeam cum dormeam, într-un internat, ca vai de noi, pouase foarte tare cu o zi înainte și era să ne răsturnăm când am venit seara, într-o remorcă de tractor. Și-a doua zi n-am vrut să urcăm în remorcă. Era noroi și n-am vrut, am făcut un pic de grevă. Și-atunci a venit directorul liceului, cu tam – tam, și ne-a amenințat că ne scade nota la purtare dacă nu ne urcăm. Și-așa că ne-a scăzut nota la purtare.

(Când v-ați angajat la Cultură, cum ați simțit constrângerile politice?) Programul acesta pe care ți-l impunea, chiar dacă n-aveai ce să faci, tu lucrai de la opt la cinci, când ajungeai acasă era ora șase. Vinerea era la fel, iar sâmbăta era zi scurtă, până la ora două. Se lucra non-stop. Era “Cântarea României”, tot balamucul acela. *(Și dvs. ce sarcini aveau?)* De secretariat și de toate. *(Aveți vreo amintire mai specială legată de aceste festivități?)* Nu, oamenii nu aveau curajul să spună nimic, că nu știai cine te-ascultă. *(Ați avut vreodată probleme cu Securitatea?)* Nu, niciodată. Știam că sunt “băieți cu ochi albaștri” peste tot.

(Soțul dvs. ce profesie avea?) El a fost secretar UTC, pe urmă secretar de partid. Eu am rămas cu copil de trei luni, pentru că pe el l-a trimis la Craiova, la școala de UTC, și tot așa. A trecut... *(Nu ați avut probleme pentru că el făcea școala de partid și dvs. ascultați Europa Liberă?)* Dar cine mă auzea? Nu mă auzea nimeni. *(Și cu dumnealui discutați?)* Da, sigură că da. Și el asculta. Asta era sarcina (să faci școli de partid), dacă nu te duceai, te sancționa. *(Copiii au fost influențați de atitudinea asta dublă?)* Nu, când erau mai mari puneau și ei urechea acolo.

(Dvs. cum erați plătită?) Nu foarte bine. *(Iar soțul?)* El era plătit mult mai bine. *(Salariile vă permiteau un trai decent?)* Da, mergeam la munte, la mare în perioada aceea. Chiar și în Ungaria am fost la un revelion. *(Salariul soțului era mai mare decât media?)* Da, da. *(La mare mergeați cu bilete?)* Prin B.T.T., era foarte ieftin. Făceam așa: o săptămână

Costinești, o săptămână Pârâul Rece, așa era combinația. *(Mergeați cu copiii?)* Când erau mai mari, da. *(În Ungaria, unde ați fost?)* La Budapesta, am fost de un revelion, tot prin B.T.T. *(Cum vi s-a părut Ungaria?)* Parcă eram pe altă planetă, față de ce era la noi. *(În ce an era asta?)* În '82. Când am văzut în Budapesta toate luminile acelea, ziceai că-i Las Vegas-ul, pentru noi. Erau de toate prin magazine. *(La Reșița cum era?)* Noi nu am simțit lipsurile, pentru că noi cumpăram de la bufetul partidului. Aveam o zi pe săptămână când eram programați numai instituția noastră, și mergeam și ne luam tot ce ne trebuia de acolo. *(Acolo era mai aprovizionat?)* Era foarte aprovizionat. Găseai tot ce doreai. *(Prețurile cum erau?)* Nu erau prea mari. Dar găseai tot ce vroiai. O dată pe săptămână, vinerea era ziua când mergeam noi. Era un pic de coadă, dar nu mai mult de 10 – 15 minute. Nu stăteai așa, cu orele. *(Facilitatea asta era pentru cine?)* Pentru instituțiile din subordinea partidului. *(Dar în magazinele obișnuite?)* Nu, acolo nu găseai un fruct, o banană, o portocală. *(Acolo găseați?)* Da, tot ce doreai. *(Chiar și în perioada anilor '80?)* Da, da. *(Și haine, pantofi?)* Astea din magazine le luam. *(Vă făceați și la croitoreasă?)* Da.